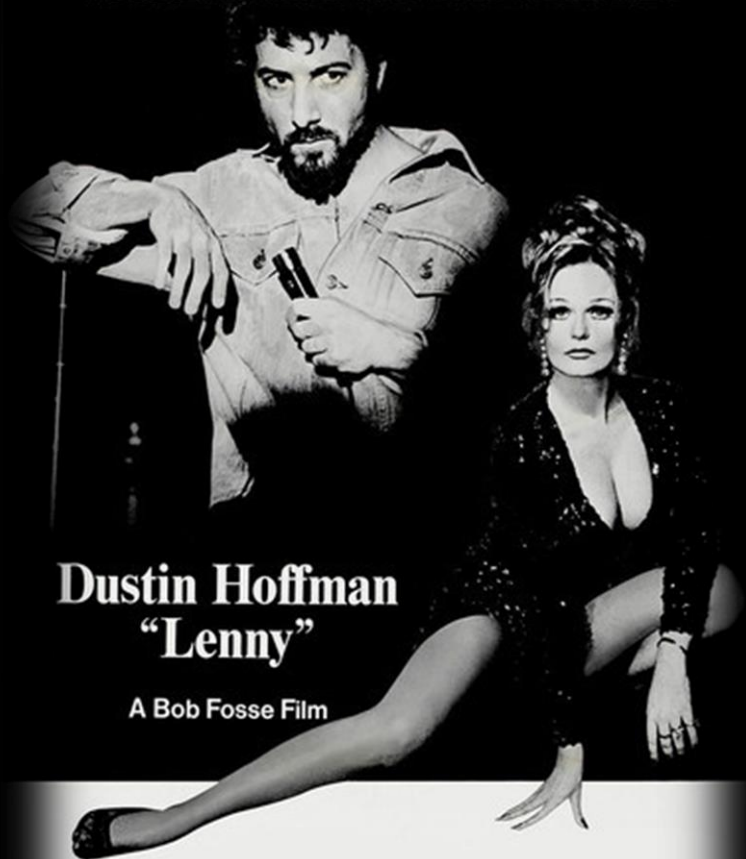

LENNY SAID IT.
"HOT HONEY" DID IT.
TOGETHER THEY SHOCKED AMERICA.

Dustin Hoffman
"Lenny"

A Bob Fosse Film

גברים על סף התמוטטות עצבים

סדרת הקרנות

לני (1974)

שני, 17 בנובמבר, 19:00

לבונטין, לבונטין 11, תל אביב

Men on the Verge of a Nervous Breakdown

A Screening Series

Lenny (1974)

Monday, November 17th, 19:00

Levontin, 11 Levontin St., Tel Aviv

אוצר: דן חיוטין

www.danchyutin.com

סרט #2: לני (1974)

כפי שאומר לנו השיר הקלאסי, "זהו עולם של גברים." אבל האם, במסגרת הנאות האדנות, לא ניתן גם למצוא משא וכאב? הסדרה הנוכחית תתמקד במספר דמויות גבריות שנדחפו עד לקצה השפיות ומעבר אליו. דרך סיפוריהן, נתוודע למערך הלחצים הכרוך בהתאמה לאידיאל גברי, ומגוון המשברים שנוצרים בעקבותיו.

הסרט השלישי בסדרה, לני (1974) של בוב פוסי, עוקב אחר דמותו השנויה במחלוקת של הקומיקאי היהודי לני ברוס, אשר עימותיו עם מערכת המשפט האמריקנית הובילו אותו לחוסר יציבות נפשית ולבסוף, למוות ממנת יתר. יצר ההרס הזה מקשר את ברוס, המגולם ברגישות אופיינית על ידי השחקן דסטין הופמן, עם הנוירוזות של שלל דמויות יהודיות-אמריקניות אחרות בקולנוע של התקופה—נוירוזות אשר אפשרו לשחקנים כהופמן, וודי אלן, אלן ארקין ואליוט גולד להפוך לאיקונות של גבריות חדשה, כזו אשר אימצה לחיקה את אותם הצדדים "החלשים" שהגבריות המסורתית בחרה להדחיק. אבל במקרה של לני, אשר הופק בשיאו של הרנסאנס היהודי בקולנוע האמריקני, הייצוג לא בא רק להלל את אימוץ הנוירוזה כדרך לקידום חברתי-אתני, אלא גם להציג את תוצאותיו ההרסניות.

Film #2: *Lenny* (1974)

As the old song goes, "this is a man's world." But does this mean that, amidst pleasures of privilege, there is neither burden nor affliction? Covering over five decades, this series will focus on several male figures who have been pushed to the verge of insanity and beyond. Through their stories, we will come to know the pressures of accommodating to a masculine ideal, and the inevitable crises that ensue.

The third film of the series, Bob Fosse's *Lenny* (1974), follows the tragic story of Jewish comedian Lenny Bruce, whose bouts with the American courts led to emotional instability and, finally, to death from morphine overdose. Through its sensitive cinematic rendering at the hands of the ever-talented Dustin Hoffman, Bruce's self-destruction resonated with the neurosis of Jewish-American film characters of that era—a neurosis which allowed actors like Hoffman, Woody Allen, Alan Arkin, and Elliot Gould to become icons of a new model of manhood, one which embraced those seemingly "weaker" sides that traditional masculinity sought to repress. Yet in the case of *Lenny*, made at the height of Jewish-American film success, the depiction not only celebrated this embrace of neurosis as means of social mobility, but also revealed its destructive cost.